

Clinical evaluation of pre-emptive use of oral Amantadin on intraoperative pain during ovariohysterectomy in NZ White Rabbit

Melika Motahar¹, Soroush Mohitmafi^{1*}, Mohammad Abarkar¹

1. Department of veterinary Medicine, Karaj Branch, Islamic Azad University, Karaj, Iran

ABSTRACT

Aims and background: When painful stimulations are constantly perceived by the pain sensation system, pain management becomes more difficult and pain will turn from acute to chronic. Therefore, prevention and management of acute pain will ultimately reduce both acute and chronic pain in patients and the development of appropriate analgesia during surgery and subsequent pain control is important in healing process. (5, 6). Appropriate analgesia during painful stimulations of surgery and reducing postoperative pain is one of the constant challenges of anesthesia (7) and every year many researches are conducted on anesthetic compounds with the aim of achieving the best compounds for the most impressive effects in different animals. Amantadine is an antiviral medicine, it is used to prevent or treatment of type A influenza infection (1,2,3) and a non-competitive antagonist of NMDA receptor(4), which increases dopamine release and prevents dopamine reuptake, which also acts as an anti-Parkinson agent. Because of its NMDA receptor antagonist characteristics, Amantadine may improve analgesia when administered with meloxicam preemptively. This study aimed to evaluate the pre-emptive analgesic effect of Amantadine in female rabbits, underwent ovariohysterectomy.

Material and Methods: Twenty female rabbits were randomly divided to four groups of five.

The first group (KXD) received Ketamine-Xylazine-Diazepam at the time of surgery, without any additional analgesic drug. Second group (M-KXD) received 0.5 mg/kg subcutaneous Meloxicam, one hour before surgery and then Ketamine-Xylazine-Diazepam at the time of surgery. Third group (A-KXD) received 5 mg/kg oral Amantadine once in a day, during five days before surgery and Ketamine-Xylazine-Diazepam at the time of surgery. Fourth group (AM-KXD) received 0.5 mg/kg subcutaneous Meloxicam, one hour before surgery and 5 mg/kg oral Amantadine once in a day, five days before surgery and then Ketamine-Xylazine-Diazepam at the time of surgery. Heart rate, respiration rate and, SpO₂ were recorded and intraoperative pain was evaluated in chronographic assign such as skin incision, white line incision, ovarian pedicle ligature and cervix ligature.

Results: There was significant difference in the heart rate in moments of white line incision and ovarian pedicle ligature between the groups, as first group (KSD) had significantly higher heart rate than the other groups. Third (A-KXD) and forth groups (AM-KXD) had slower heart rate in moment of cervix ligature than first (KXD) and second (M-KXD) groups. Respiration rate was significantly higher in first group (KSD) than other groups in moments of white line incision and ovarian pedicle ligature. There were no significant differences in Spo₂ measurement between groups.

Conclusion: Results of this animal study showed the preemptive visceral analgesic effects of Amantadine as an adjuvant to Meloxicam administration, compared to Meloxicam alone and suggesting the use of multiple daily oral Amantadine before a single dose of Meloxicam prior to ovariohysterectomy operation.

Key words: Amantadine, Meloxicam, analgesia, visceral pain, ovariohysterectomy, adjuvant analgesics

► Please cite this paper as:

Motahar M, Mohitmafi S, Abarkar M, [Clinical evaluation of pre-emptive use of oral Amantadin on intraoperative pain during ovariohysterectomy in NZ White Rabbit (Persian) J Anesth Pain 2022; 13(2):75-84.

Corresponding Author: Soroush Mohitmafi, Department of Veterinary Medicine, Karaj Branch, Islamic Azad University, Karaj, Iran

Email: smohitmafi@yahoo.com

فصلنامه علمی پژوهشی بیهوشی و درد، دوره ۱۳، شماره ۲، تابستان ۱۴۰۱

فصلنامه علمی پژوهشی بیهوشی و درد، دوره ۱۳، شماره ۲، تابستان ۱۴۰۱

ارزیابی بالینی اثر پیشگیرانه آمانتادین خوراکی بر درد حین عمل جراحی برداشت رحم و تخمدان در خرگوش سفید نیوزیلندی

ملیکا مطهر^۱، سروش محیط مافی^{۱*}، محمد ابر کار^۱

۱. گروه دامپزشکی، واحد کرج، دانشگاه آزاد اسلامی، کرج، ایران

تاریخ دریافت: ۱۴۰۰/۸/۱۴

تاریخ بازبینی: ۱۴۰۰/۱۲/۱۲

تاریخ پذیرش: ۱۴۰۰/۱۲/۲۰

چکیده

زمینه و هدف: آمانتادین هیدروکلراید یک داروی ضد ویروس است که در ابتدا جهت درمان و پیشگیری از آنفلوآنزای تیپ A کاربرد داشت (۱،۲،۳). ولی بعداً با شناخت مکانیسم اثربخشی این دارو بر گیرنده‌های NMDA (۴) انتظار می‌رود مصرف آن موجب ایجاد بی‌دردی احشایی شده و می‌تواند مکمل مناسبی جهت استفاده در پروتکل پیش بیهوشی باشد. هدف از انجام این مطالعه ارزیابی بالینی اثر پیشگیرانه آمانتادین خوراکی بر درد حین عمل جراحی برداشت رحم و تخمدان خرگوش سفید نیوزیلندی می‌باشد.

مواد و روش‌ها: بدین منظور ۲۰ خرگوش سفید نیوزیلندی ماده بطور تصادفی به ۴ گروه ۵ تایی تقسیم شدند. گروه اول با پروتکل کتامین-زایلازین-دiazepam بیهوش شدند و هیچ داروی ضددردی دریافت نمودند و سپس تحت عمل جراحی برداشت رحم و تخمدان قرار گرفتند. **نتایج:** گروه دوم علاوه بر بیهوشی با پروتکل کتامین-زایلازین-دiazepam، ۰/۵ میلی‌گرم/کیلوگرم ملوکسیکام زیر جلدی دریافت نمودند و گروه سوم علاوه بر بیهوشی با پروتکل کتامین-زایلازین-دiazepam از ۵ روز قبل از عمل، آمانتادین خوراکی هر ۲۴ ساعت به میزان ۵ میلی‌گرم/کیلوگرم بصورت خوراکی دریافت نمودند و گروه چهارم علاوه بر بیهوشی با پروتکل کتامین-زایلازین-دiazepam از ۵ روز قبل از عمل، آمانتادین خوراکی هر ۲۴ ساعت به میزان ۵ میلی‌گرم/کیلوگرم بصورت خوراکی دریافت کردند و همچنین یک ساعت قبل از عمل نیز به میزان ۰/۵ میلی‌گرم/کیلوگرم ملوکسیکام زیر جلدی دریافت کرده و سپس تحت عمل جراحی برداشت رحم و تخمدان قرار گرفتند و پارامترهای تغییرات تعداد ضربان قلب، تعداد تنفس، میزان اشباع هموگلوبین با اکسیژن و واکنش به درد در لحظات برش پوست، برش خط سفید، لیگاتور پایه تخمدان و لیگاتور دهانه رحم اندازه‌گیری شدند و به منظور مقایسه نتایج بدست آمده بین گروه‌های مورد بررسی (کنترل منفی، ملوکسیکام، آمانتادین هیدروکلراید، ملوکسیکام همراه آمانتادین هیدروکلراید) از آزمون آماری تحلیل واریانس با اندازه‌گیری‌های مکرر با حد احتمال ۰/۰۵ استفاده شد. **یافته‌ها:** یافته‌های تجزیه واریانس نشان می‌دهد که بین تیمارها از نظر میزان درد از طریق سنجش تعداد ضربان قلب در مرحله برش خط سفید و لیگاتور پایه تخمدان در تیمار ملوکسیکام و تیمار آمانتادین هیدروکلراید و همچنین در تیمار ملوکسیکام همراه آمانتادین هیدروکلراید نسبت به گروه کنترل منفی اختلاف آماری معناداری به صورت کاهش وجود دارد. از لحاظ آماری در تغییرات تعداد تنفس در مرحله برش خط سفید بین تیمار ملوکسیکام و تیمار آمانتادین و آمانتادین همراه ملوکسیکام با گروه کنترل منفی تفاوت معنی‌دار به صورت کاهش وجود دارد، همچنین در مرحله لیگاتور پایه تخمدان و دهانه رحم بین تیمارهای آمانتادین و آمانتادین ملوکسیکام با گروه کنترل منفی نیز تفاوت معنی‌دار به صورت کاهش مشاهده گردید. بین تیمارها از نظر سلامت خرگوش‌ها و سطح بیهوشی از طریق سنجش میزان هموگلوبین اشباع با اکسیژن (SPO₂) در کلیه زمان‌ها اختلاف معنی‌داری وجود نداشت و کلیه خرگوش‌ها در سلامت و سطح بیهوشی مناسب جراحی بودند.

نتیجه‌گیری: نتایج این مطالعه حیوانی نشان دهنده تاثیر پیشگیرانه بر درد احشایی از طریق تاثیر آمانتادین به عنوان ادجوانت با ملوکسیکام می‌باشد که عملکرد بهتری در مقایسه با ملوکسیکام به تنهایی نشان می‌دهد. بنابراین استفاده از آمانتادین خوراکی روزانه و چندروز قبل از عمل برداشت رحم و تخمدان باعث تقویت ضددردی ملوکسیکام در حین عمل می‌شود.

واژه‌های کلیدی: آمانتادین، ملوکسیکام، بی‌دردی، درد احشایی، برداشت رحم و تخمدان

نویسنده مسئول: سروش محیط مافی، دانشیار، گروه دامپزشکی، واحد کرج، دانشگاه آزاد اسلامی، کرج، ایران

پست الکترونیک: smohitmafi@yahoo.com

مقدمه

زمانی که محرک‌های دردناک بطور مداوم توسط سیستم احساس درد ادراک می‌شوند، مدیریت درد دشوارتر خواهد شد و درد از حالت حاد به حالت مزمن تبدیل خواهد شد. به همین دلیل پیشگیری و مدیریت درد حاد، در نهایت باعث کاهش هر دو نوع درد حاد و مزمن در بیماران خواهد شد. بنابر این ایجاد بی‌دردی مناسب در حین جراحی و همچنین کنترل درد پس از آن می‌تواند بر روند ترمیم و بهبود حایز اهمیت باشد.^(۵،۶)

ایجاد بی‌دردی مناسب در هنگام تحریکات دردناک حین جراحی و همچنین کاهش دردهای بعد از ریکاوری از چالش‌های همیشگی بیهوشی می‌باشد^(۷) و هر ساله تحقیقات زیادی بر روی ترکیبات بیهوشی با هدف دستیابی به بهترین ترکیبات جهت موثرترین اثرات در حیوانات مختلف صورت می‌گیرد و ترکیباتی معرفی می‌شوند که هر یک خواص و مزیت‌های ویژه خود را دارند. امروزه استفاده پیشگیرانه از داروهای ضد درد در پروتکل بیهوشی رایج بوده و طیف وسیعی از این داروها، از داروهای ضد التهاب غیراستروئیدی تا مخدرها، بر درد حین عمل و پس از انواع اعمال جراحی مورد بررسی قرار گرفته است.^(۸،۹)

آمانتادین هیدروکلراید یک داروی ضد ویروس است که در ابتدا جهت درمان و پیشگیری از آنفولانزای تیپ A کاربرد داشت^(۱،۲،۳) ولی بعداً با شناخت بیشتر مکانیسم‌های اثربخشی این دارو نظیر افزایش ساخت، آزادسازی و بازجذب اپی‌نفرین و نوراپی‌نفرین و تقویت دوپامینرژیک و آنتی‌کولینرژیک، استفاده از این دارو در درمان پارکینسون، درمان واکنش‌های اکسترا پیرامیدال ناشی از مصرف برخی داروها و همچنین کاهش خستگی ناشی از بیماری ام اس به کاربردهای آن اضافه گردید^(۱۰،۱۱،۱۲،۱۳،۱۴)

روش کار

در این مطالعه جهت ارزیابی بالینی اثر پیشگیرانه آمانتادین بر درد حین عمل جراحی برداشت رحم و

تخمندان، از تعداد ۲۰ خرگوش سفید نیوزیلندی ماده بالغ با میانگین وزنی ۳/۵±۰ کیلوگرم استفاده شد. خرگوش‌ها جهت کاهش استرس و عادت نمودن به محیط نگهداری به مدت ۲ هفته قبل از شروع بررسی و همچنین در طول بررسی در قفس‌های جداگانه در شرایط مناسب از نظر دما، رطوبت و نور نگهداری و با دسترسی آزاد به غذای مخصوص خرگوش تغذیه شدند.

پروتوکل بیهوشی مورد استفاده در کلیه حیوانات شامل تزریق کتامین هیدروکلراید ۱۰٪ (آلفاسان، هلند) (k) به میزان ۳۵ میلی‌گرم به ازای هر کیلوگرم، زایلازین هیدروکلراید ۲٪ (آلفاسان، هلند) (x) به میزان ۵ میلی‌گرم به ازای هر کیلوگرم و آمپول دیازپام ۸ میلیگرم در هر میلی‌لیتر با نام تجاری زپادیک (کاسپین، ایران) (D) به میزان ۱ میلیگرم به ازای هر کیلوگرم از طریق تزریق عضلانی بود.

از ۵ روز قبل از عمل خرگوش‌ها بصورت تصادفی به ۴ گروه ۵ تایی به شرح زیر تقسیم شدند:

گروه اول: (گروه کنترل منفی) فقط بیهوشی با پروتوکل (K-X-D) و هیچ داروی ضدردی دریافت نمودند و سپس تحت عمل جراحی برداشت رحم و تخمدان قرار گرفتند.

گروه دوم: (تیمار ملوکسیکام) علاوه بر بیهوشی با پروتوکل (K-X-D)، یک ساعت قبل از عمل به میزان ۰/۵ میلیگرم/کیلوگرم ملوکسیکام زیر جلدی دریافت و سپس تحت عمل جراحی برداشت رحم و تخمدان قرار گرفتند.

گروه سوم: (تیمار آمانتادین) علاوه بر بیهوشی با پروتوکل (K-X-D) از ۵ روز قبل از عمل، آمانتادین خوراکی هر ۲۴ ساعت به میزان ۵ میلیگرم/کیلوگرم دریافت نمودند و سپس تحت عمل برداشت رحم و تخمدان قرار گرفتند.

گروه چهارم: (تیمار آمانتادین همراه ملوکسیکام) علاوه بر بیهوشی با پروتوکل (K-X-D) از ۵ روز قبل از عمل، آمانتادین خوراکی هر ۲۴ ساعت به میزان ۵ میلیگرم/کیلوگرم بصورت خوراکی دریافت کردند و همچنین یک ساعت قبل از عمل نیز به میزان ۰/۵ میلی‌گرم/کیلوگرم ملوکسیکام زیر جلدی دریافت کرده و سپس تحت عمل

جراحی برداشت رحم و تخمدان قرار گرفتند. در حین عمل برداشت تخمدان و رحم فاکتورهای تغییرات تعداد تنفس، تعداد ضربان قلب، میزان اشباع هموگلوبین با اکسیژن توسط دستگاه پالس اکسی متر (Surgey vet USA, 200) ثبت گردید. حرکات غیر ارادی و انقباضات عضلانی در پاسخ به درد در مراحل مختلف جراحی مورد بررسی قرار گرفت. سپس نتایج جمع‌آوری شده و آنالیز آماری با استفاده از نرم افزار SPSS نسخه ۲۰ انجام شد. لازم به ذکر است این تحقیق بر اساس قوانین بین المللی در مورد حیوانات آزمایشگاهی طراحی شده و در کمیته اخلاق دانشگاه آزاد اسلامی کرج به تصویب رسید و در پایان مطالعات کلیه حیوانات به زندگی عادی خود برگشته و هیچ یک معدوم نشدند.

نتایج

تیمار مورد استفاده جهت پیش‌بیهوشی به عنوان متغیر مستقل و ضربان قلب (تعداد در دقیقه)، تنفس (تعداد در دقیقه)، میزان اشباع هموگلوبین با اکسیژن (درصد) و واکنش به درد (امیتاز صفر و ۱) به عنوان شاخص‌های وابسته مطالعه در نظر گرفته شدند.

بر همین اساس، حیوانات به ۴ گروه (هر گروه ۵ خرگوش) شامل گروه کنترل منفی، گروه تیمار ملوکسیکام، گروه تیمار آمانتادین هیدروکلراید و گروه تیمار ملوکسیکام همراه با آمانتادین هیدروکلراید تقسیم شدند. میانگین، انحراف معیار، کمینه و بیشینه هر یک از شاخص‌های وابسته در هر مرحله از آزمایش و در هر گروه محاسبه شد (جدول ۱ الی ۳). مراحل مورد بررسی شامل برش پوست، برش خط سفید، لیگاتور پایه تخمدان، لیگاتور دهانه رحم و بستن پوست بود.

جهت مقایسه نتایج به دست آمده از تغییرات تعداد ضربان قلب و تعداد تنفس و میزان هموگلوبین اشباع شده با اکسیژن بین گروه‌های مختلف از آزمون واریانس یک طرفه (ANOVA) با حد احتمال ۰/۰۵ استفاده شد. در صورتی که حد احتمال کوچک‌تر از ۰/۰۵ باشد، از

نظر آماری اختلاف بین نتایج معنی‌دار می‌باشد. نتایج تجزیه واریانس نشان می‌دهد (جدول ۱) بین تیمارها از نظر میزان درد از طریق سنجش تعداد ضربان قلب در مرحله برش خط سفید در تیمار ملوکسیکام و تیمار آمانتادین هیدروکلراید و همچنین در تیمار ملوکسیکام همراه آمانتادین هیدروکلراید نسبت به گروه کنترل منفی اختلاف آماری معناداری وجود دارد همچنین در مرحله لیگاتور پایه تخمدان در تیمار ملوکسیکام و تیمار آمانتادین هیدروکلراید و تیمار ملوکسیکام همراه آمانتادین نسبت به گروه کنترل منفی یک اختلاف آماری معنادار وجود دارد. در تمام نقاط ذکر شده معناداری آماری، به صورت کاهش تعداد ضربان قلب نسبت به گروه کنترل منفی بوده است.

نتایج تجزیه واریانس تعداد تنفس نشان می‌دهد (جدول ۲) از لحاظ آماری در مرحله‌ی برش خط سفید بین تیمار ملوکسیکام و تیمار آمانتادین و آمانتادین همراه ملوکسیکام با گروه کنترل منفی تفاوت معنی‌دار به صورت کاهش وجود دارد، همچنین در مرحله لیگاتور پایه تخمدان و دهانه رحم بین تیمارهای آمانتادین و آمانتادین ملوکسیکام با گروه ملوکسیکام و کنترل منفی نیز تفاوت معنی‌دار به صورت کاهشی مشاهده گردید. جدول ۳ بیانگر آن بود که بین تیمارها از نظر سلامت خرگوش‌ها و سطح بیهوشی از طریق سنجش میزان هموگلوبین اشباع با اکسیژن (SPO₂) در کلیه زمان‌ها اختلاف معنی‌داری وجود ندارد و کلیه خرگوش‌ها در سلامت و سطح بیهوشی مناسب جراحی بودند. جهت مقایسه شاخص واکنش به درد (جدول ۴) از آزمون کوکران استفاده شد که نشان دهنده کاهش معنی‌دار واکنش به درد در گروه ملوکسیکام و گروه آمانتادین و گروه ملوکسیکام همراه با آمانتادین نسبت به گروه کنترل منفی می‌باشد ($p < 0/05$).

بحث

به منظور مقایسه نتایج تغییرات تعداد ضربان قلب و

بوده، استفاده از تک دوز آمانتادین در محدوده یک ساعت قبل از اعمال دردناک بوده^(۱۸) ولی در بسیاری از موارد که از تکرار دوز آمانتادین به مدت طولانی استفاده شده، نتایج حاکی از اثر بخشی آمانتادین در کاهش درد بوده است^(۱۹،۲۰) در بررسی حاضر نیز از ۵ روز قبل از عمل، آمانتادین هیدروکلراید به صورت خوراکی هر ۲۴ ساعت به میزان ۰/۵ میلیگرم/کیلوگرم استفاده شده بود.

حاج هاشمی و همکاران (۱۳۸۱) در مطالعات خود اثر دکسترومتورفان، آمانتادین و کتامین بر علائم و درد قطع مصرف مورفین در موش سوری را مورد بررسی قرار دادند. نتایج به دست آمده حاکی از آن بود که تزریق دکسترومتورفان و آمانتادین به صورت وابسته به دوز باعث کاهش علائم قطع مصرف شد. کتامین نیز در دوز به کار رفته اثر مشابهی داشت. کلونیدین تمامی علائم قطع را به خوبی مهار کرد. تجویز این داروها از راه خوراکی نیز در مهار علائم مؤثر بود. هر چند که سه داروی مورد آزمایش به دسته بندی‌های فارماکولوژیک متفاوتی تعلق داشتند اما وجه مشترک آنها اثر آنتاگونیستی بر گیرنده‌های NMDA است و به نظر می‌رسد که این اثر در مهار علائم قطع مصرف مورفین نقش داشته باشد. این مطالعه از نظر اثر ضددردی آمانتادین با نتایج بدست آمده از مطالعه حاضر همخوانی دارد^(۲۱).

Fernando و همکارانش در سال ۲۰۰۲ برای مدیریت درد استوآرتريت در یک قلاده پاندا ۲۳ ساله ماده با لنگش پای چپ که استفاده از کارپروفن و ضد درد مخدر باعث بهبود آن نشده بود، از ۲۰۰ میلی گرم آمانتادین علاوه بر کارپروفن استفاده کردند که باعث از بین رفتن علائم لنگش و درد پس از ۱۰ روز گردید. این مطالعه از نظر اثر ضددردی آمانتادین با نتایج بدست آمده از مطالعه حاضر همخوانی دارد^(۱۹).

امیری و همکاران (۱۳۸۸) در مطالعه‌ای اثربخشی رژیم‌های ترکیبی کلونیدین با دکسترومتورفان و کلونیدین با آمانتادین در مقایسه با رژیم دارویی کلونیدین در تخفیف علائم سندرم ترک تریاک را مورد بررسی قرار دادند.

تعداد تنفس و میزان هموگلوبین اشباع شده با اکسیژن و واکنش‌های ظاهری (انقباضات عضلانی در پاسخ به درد) بین گروه‌های مورد بررسی (کنترل منفی، ملوکسیکام، آمانتادین هیدروکلراید، ملوکسیکام همراه آمانتادین هیدروکلراید) از آزمون آماری تحلیل واریانس با اندازه‌گیری‌های مکرر با حد احتمال ۰/۰۵ استفاده شد. در این آزمون نتایج مربوط به هر مرحله از جراحی با نتایج متناظر خود در گروه‌های دیگر مورد مقایسه قرار گرفت.

بر اساس نتایج به دست آمده تعداد ضربان قلب در گروه‌های تیمار ملوکسیکام، آمانتادین هیدروکلراید و ملوکسیکام همراه با آمانتادین هیدروکلراید به طور معنی‌داری کمتر از گروه کنترل منفی بود ($p < 0/05$) به منظور مقایسه نتایج تغییرات تعداد تنفس بین تیمارهای بررسی شده (کنترل منفی، ملوکسیکام، آمانتادین هیدروکلراید، ملوکسیکام همراه آمانتادین هیدروکلراید) از آزمون آماری تحلیل واریانس فریدمن با حد احتمال ۰/۰۵ استفاده شد. نتایج مربوط به تنفس در گروه تیمار آمانتادین و گروه تیمار ملوکسیکام همراه آمانتادین هیدروکلراید، به طور معنی‌داری کمتر از گروه کنترل منفی و گروه ملوکسیکام بود ($p < 0/05$). همچنین تعداد تنفس در گروه آمانتادین با گروه ملوکسیکام همراه آمانتادین تفاوت معنی‌داری نداشت ($p > 0/05$). به بیان دیگر استفاده آمانتادین خوراکی روزانه و چندروز قبل از عمل به همراه ملوکسیام موجب کاهش تعداد ضربان قلب و تنفس (به عنوان شاخص‌های ارزیابی درد حین جراحی) در خرگوش‌های جراحی شده است بنابراین توصیه میشود آمانتادین هیدروکلراید به عنوان ادجوانت همراه ملوکسیکام بعنوان بی‌دردی در جراحی‌های احشایی مورد استفاده قرار بگیرد.

بررسی‌های متعددی چه در داخل و چه در خارج از کشور بر روی جنبه‌های مختلف بی‌دردی آمانتادین انجام شده که نتایج ضد و نقیضی را نشان می‌دهند.^(۱۵،۱۶،۱۷) اگرچه در اکثر بررسی‌هایی که حاکی از عدم کارایی آمانتادین

نظر اثر آمانتادین با نتایج بدست آمده در مطالعه حاضر همخوانی ندارد.^(۳۲)

Eisenberg در مطالعه‌ای در سال ۲۰۰۷ نشان داد که استفاده از آمانتادین با دوز ۱۰۰ میلی‌گرم بر کیلوگرم، ۲ بار در روز و از روز قبل عمل تا ۱۴ روز بعد عمل هیچ‌گونه عوارض جانبی را به همراه نداشته است.^(۳۳) در مطالعه‌ی حاضر نیز استفاده از آمانتادین خوراکی که به میزان نیم میلی‌گرم بر کیلوگرم از ۵ روز قبل از جراحی آغاز شده بود هیچ‌گونه عوارض نامطلوبی ایجاد ننمود.

BR gardner در سال ۲۰۲۱ در مطالعه‌ی بر روی کرگدن سفید با لنگش مزمن پی بردند که با افزودن آمانتادین دوز ۳ میلیگرم/کیلوگرم خوراکی به فنیل بوتازون دوز ۴ میلیگرم/کیلوگرم خوراکی و پنتوزان دوز ۳ میلیگرم/کیلوگرم و گاباپنتین دوز ۴-۵ میلیگرم/کیلوگرم کاهش چشمگیری در لنگش کرگدن ایجاد شد.^(۳۴)

نتایج این مطالعه حیوانی نشان دهنده تاثیر پیشگیرانه بر درد احشایی از طریق تاثیر آمانتادین به عنوان ادجوانت با ملوکسیکام میباشد که عملکرد بهتری در مقایسه با ملوکسیکام به تنهایی نشان میدهد، بنابراین استفاده ی آمانتادین خوراکی روزانه و چندروز قبل باعث تقویت ضددردی ملوکسیکام قبل عمل برداشت تخمدان و رحم می شود.

تقدیر و تشکر

این مقاله، مستخرج از پایان‌نامه برای دریافت درجه دکترای دامپزشکی دکتر ملیکا مطهر به شماره ثبت ۱۷۵۵ در دانشکده دامپزشکی و تایید کمیته اخلاق در پژوهش‌های زیست پزشکی دانشگاه آزاد اسلامی واحد کرج با کد IR.IAU.K.REC.1398.016 می‌باشد.

نگارندگان وظیفه خود می‌دانند که از همکاری‌های صمیمانه آقای دکتر آرین رحمانی، رزیدنت ارشد بخش جراحی دانشکده دامپزشکی، برای همکاری‌های ارزشمند ایشان در اجرای این طرح تشکر و قدردانی نمایند.

همچنین از پرسنل محترم بیمارستان شماره ۲ دانشکده

نتایج نشان داد در ۴۸ و ۷۲ ساعت پس از شروع ترک، بیمارانی که رژیم دارویی کلونیدین با آمانتادین دریافت کرده بودند در مقایسه با بیمارانی که کلونیدین را به تنهایی مصرف کرده بودند علائم درد خفیف تری را نشان دادند. این مطالعه از نظر ایجاد بی‌دردی خفیف آمانتادین با مطالعه حاضر همخوانی دارد.^(۱۷)

Jann Inn Tzeng و همکاران در سال ۲۰۱۶ تحقیقی بر روی بلوک نخاعی و ضد دردی آمانتادین و مپیواکایین در روش بیهوشی نخاعی در رت انجام دادند که ثابت شد قدرت اثر مپیواکایین بیشتر از آمانتادین اما مدت اثر آمانتادین بیشتر بوده است و بهتر است از آمانتادین در مدیریت دردها به صورت مداوم (نه تک دوز) استفاده شود. این مطالعه از نظر استفاده مداوم از آمانتادین با روش کار این بررسی همخوانی دارد.^(۳۰)

نتایج مطالعات Gottschalk و همکارانش در سال ۲۰۰۱ در کنترل درد پس از عمل هیستریکتومی با تجویز تک دوز داخل وریدی آمانتادین نتایج مثبتی را به همراه نداشته است.^(۱۸) که با توجه به نتایج مثبت در مطالعات jann inn Tzeng^(۳۰) و همچنین نتایج مثبت مطالعه ی حاضر که از دوزهای مکرر به جای تک دوز استفاده شده است، می توان دلیل عدم ایجاد بی دردی آمانتادین را استفاده ی تک دوز از آمانتادین و عدم استفاده ی از دوزهای مکرر تفسیر نمود.

Siao و همکارانش در سال ۲۰۱۱ بر روی اثر آمانتادین و اکسی‌مورفن بر بی‌دردی با تست گرما در گربه شش عدد گربه بالغ انتخاب شدند و تحت شرایط عادی تست گرما قرار گرفتند و آستانه درد آنها مشخص شد سپس اوکسی‌مورفن با دوزهای متفاوت به صورت داخل وریدی تزریق شد و به گروهی آمانتادین و گروهی دیگر نرمال سالین تزریق شد و آستانه درد و غلظت پلاسمایی آمانتادین و اوکسی‌مورفن مورد بررسی قرار گرفت و مشخص شد اوکسی‌مورفن آستانه تحمل درد گرمایی و دمای پوست را بالا می‌برد اما بین آمانتادین و سالین نرمال تفاوت معنی‌داری مشاهده نشد. این مطالعه از

دآمپزشکی به جهت همکاری‌های صمیمانه و از اعضا محترم شورای پژوهشی دانشکده دامپزشکی، شورای پژوهشی حوزه معاونت پژوهشی و کمیته اخلاق دانشگاه آزاد اسلامی به جهت تصویب این طرح تشکر و قدردانی می‌نمایند.

جدول ۱: میانگین و انحراف معیار ضربان قلب (تعداد در دقیقه) در نمونه‌های خرگوش طی مراحل مختلف جراحی اوارپوهیسترکتومی در گروه‌های مختلف مطالعه

گروه مورد مطالعه				
مرحله آزمایش	کنترل منفی	ملوکسیکام	آمانتادین هیدروکلرید	ملوکسیکام و آمانتادین هیدروکلرید
برش پوست	۱۴۹/۶۰±۲۹/۷۶ a	۱۱۰/۴۰±۳۳/۷۶ a	۱۰۷/۰۰±۳۱/۸۹ a	۱۱۱/۶۰±۱۶/۲۷ a
برش خط سفید	۱۷۰/۴۰±۲۴/۴۴ a	۱۲۵/۰۰±۴۳/۵۹ b	۹۷/۰۰±۲۶/۸۲ b	۱۰۳/۸۰±۱۵/۴۰ b
لیگاتور پایه تخمدان	۱۵۶/۸۰±۱۹/۲۷ a	۱۳۲/۶۰±۲۰/۴۴ b	۱۲۰/۰۰±۲۴/۲۴ b	۱۲۶/۴۰±۱۶/۲۰ b
لیگاتور رحم	۱۴۲/۰۰±۱۳/۵۱ a	۱۳۶/۰۰±۱۸/۱۷ a	۱۱۵/۰۰±۱۷/۹۹ a	۱۲۱/۵۰±۱۳/۶۱ a
بستن پوست	۱۳۱/۸۰±۲۳/۴۹ a	۱۲۷/۸۰±۲۰/۶۶ a	۱۰۱/۰۰±۱۷/۸۲ a	۱۱۷/۰۰±۱۱/۵۱ a

* اختلاف آماری بین گروه‌های مطالعه با حروف کوچک انگلیسی نشان داده شده است ($p < 0.05$).

جدول ۳: میانگین و انحراف معیار میزان اشباع هموگلوبین با اکسیژن (درصد) در نمونه‌های خرگوش طی مراحل مختلف جراحی اوارپوهیسترتکومی در گروه‌های مختلف مطالعه

گروه مورد مطالعه				
مرحله آزمایش	کنترل منفی	ملوکسیکام	آمانتادین هیدروکلرید	ملوکسیکام و آمانتادین هیدروکلرید
برش پوست	۹۴/۶۰±۱/۵۲ a	۹۴/۰۰±۲/۶۵ a	۹۵/۲۰±۳/۲۷ a	۹۵/۰۰±۱/۵۸ a
برش خط سفید	۹۲/۴۰±۱/۶۷ a	۹۱/۸۰±۲/۴۹ a	۹۰/۸۰±۱/۶۴ a	۹۲/۴۰±۲/۴۱ a
لیگاتور پایه تخمدان	۹۰/۶۰±۱/۹۵ a	۹۰/۶۰±۳/۶۵ a	۹۰/۰۰±۳/۳۹ a	۹۱/۲۰±۳/۰۳ a
لیگاتور رحم	۹۱/۴۰±۲/۹۷ a	۹۰/۴۰±۲/۵۱ a	۹۱/۶۰±۲/۰۷ a	۹۱/۰۰±۱/۴۱ a
بستن پوست	۹۲/۶۰±۱/۸۲ a	۹۱/۲۰±۱/۳۰ a	۹۳/۴۰±۱/۶۷ a	۹۲/۶۰±۱/۱۴ a

* اختلاف آماری بین گروه‌های مطالعه با حروف کوچک انگلیسی نشان داده شده است ($p < 0.05$).

جدول ۴: میانگین و انحراف معیار واکنش به درد در نمونه‌های خرگوش طی مراحل مختلف جراحی اوارپوهیسترتکومی در گروه‌های مختلف مطالعه

گروه مورد مطالعه				
مرحله آزمایش	کنترل منفی	ملوکسیکام	آمانتادین هیدروکلرید	ملوکسیکام و آمانتادین هیدروکلرید
برش پوست	انحراف معیار ۰/۰۰	۰/۰۰±۰/۰۰	۰/۰۰±۰/۰۰	۰/۰۰±۰/۰۰
تعداد موارد واکنش به درد	صفر	صفر	صفر	صفر
برش خط سفید	انحراف معیار ۰/۰۰±۰/۰۰	۰/۰۰±۰/۰۰	۰/۰۰±۰/۰۰	۰/۰۰±۰/۰۰
تعداد موارد واکنش به درد	۲	صفر	صفر	صفر
لیگاتور پایه تخمدان	انحراف معیار ۰/۶۰±۰/۵۵	۰/۴۰±۰/۵۵	۰/۲۰±۰/۴۵	۰/۲۰±۰/۴۵
تعداد موارد واکنش به درد	۳	۱	۲	۱
لیگاتور رحم	انحراف معیار ۰/۸۰±۰/۴۵	۰/۶۰±۰/۵۵	۰/۰۰±۰/۰۰	۰/۲۰±۰/۴۵
تعداد موارد واکنش به درد	۳	۱	صفر	۱
بستن پوست	انحراف معیار ۰/۰۰±۰/۰۰	۰/۰۰±۰/۰۰	۰/۰۰±۰/۰۰	۰/۲۰±۰/۴۵
تعداد موارد واکنش به درد	صفر	صفر	صفر	صفر

* عدم واکنش به درد با عدد صفر و واکنش به درد با عدد ۱ امتیازدهی شد.

References

1. W.L Davies, RR.Grunet, RF Haff, JW McGahen, EM Neumayer, M Paulshock, Et al. [Antiviral Activity of 1-adamantadine (Amantadine).] *science*; 1964, 144 (3620), 862-863.
2. Aj Hay, Aj Wolstenholme, JJ skehel, M Hall Smith. [The molecular basis of the specific anti-influenza action of amantadine.] *The EMBO journal* ; 1985, 4(11), 3021-3024.
3. John J Skehel, Alan J Hay, John A Armstrong. [On the mechanism of inhibition of influenza virus replication by amantadine hydrochloride.] *journal of general Virology* 1978, 38 (1), 97-110.
4. John H, McDonough Jr [A study of the N-M-D-A antagonistic properties of anticholinergic drugs,] *pharmacology Biochemistry and behavior*; 1995, 51(2-3), 249-253.
5. C voscopoulos, M lema . [When does acute pain become chronic.] *British journal of anaesthesi* 2010, 105(suppl_1), i69-i85.
6. Davood Maghbooli ASL, Tannaz Poulrak. [effect of Preoperative Oral Amantadine on Acute and Chronic Postoperative Pain After Mandibular Fracture Surgery.] *Anesth Pain Med*. 2016, 6(3), e35900. Manuel Pardo, Ronald D. Miller. *Basics of Anesthesia*. 7nd ed.: Elsevier; 2010. P.260-261.
7. Roman Cregg, Giovanna Russo, Anthony Gubbay, Ruth Branford, Hiroe sato. [Pharmacogenetics of analgesic drugs.] *Br J of pain*. 2013, 7(4), 189-208.
8. Somnath Pal. [Drugs Used for pain relief.] *us pharm*; 2009, 34(5):10.
9. DiMascio A, Diosdado L Bernrdo, David J Greenblatt, Joseph E Marder. [A controlled trial of amantadine in drug-induced extrapyramidal disorders.] *Arch genh psychiatry*. 1976, 33 (5), 599-602.
10. Bernardino Ossola, nadia Schendzielorz, Shih-heng Chen, Gary S. Bird, Raimo K, Tuominen, Et al. [Amantadine protects dopamine neurons by a dual action: reducing activation of microglia and inducing expression of GDNF in astroglia.] *neuropharmacology*; 2011, 61(4), 574-582.
11. Philip F, Von Vigtlander, Kenneth E Moore. [Dopamine : Release from the brain in vivo by Amantadine.] *Science*; 1971, 174 (4007), 408-410.
12. Cristiana Taus, Alessandra Solari, Roberto Damico, Pedro Branas, Chris Hyde, Giorgio Giuliani, et al. [Amantadine for fatigue in multiple sclerosis.] *Cochrane Database Syst Rev*. 2003
13. Vera Dallos, Kenneth Heathfield, Patricia Stone, F.A.D Allen. [Use of amantadine in Parkinson's disease. Results of a double-blind trial.] *Br Med j*; 1970, 4(5726), 24-26.
14. Amin P, NCD Sturrock. [A pilot study of the beneficial effects of amantadine in the treatment of painful diabetic peripheral neuropathy.] *Diabet med*; 2003, 20(2):114-8
15. Beata Bujak – Gizycka, Katarzyna Kacka, maciej Suski, Rafał Olsszanecki, Jozef Madej, Jan Dobrogowski, Ryszard korbut. [Beneficial Effect of Amantadine on postoperative pain Reduction and consumption of morphine in Patients subjected to elective Spine surgery.] *pain med* 2012, 13, 459-465.
16. Shahrokh Amiri, Ayyoub Maleki, farid Tofighnia, Bohlool Habibi Asl, Ali Seidy. [amantadine as Augmentation in managing Opioid withdrawal with clonidine : arandomized controlled trial.] *iran journal Psychiatry* 2014, 9 (3), 142-146.
17. Gottschalk A, Schroeder F, Ufer M, Oncu A, Buerkle H, Standl T. [Amanta- dine, a N-methyl-D-aspartate receptor antagonist, does not enhance postoperative analgesia in women undergoing abdominal hysterectomy.] *Anesth Analg* 2001, 93:192-6
18. Fernando Nimal, Elke Wu, Cissy Kou, Paolo Martelli, Lee Foo Khong, Kathy Larson. [Management of Osteoarthritis in a giant panda (ailuropoda melanoleuca) with multimodal therapy including amantadine sulphate .] *Journal of Zoo and Wildlife*

- Medicine; 2016, 47 (1), 325-328.
19. Jann-Inn Tzeng, Chung-Dann Kan, Jieh-Neng Wang, Jhi-Joung Wang, Heng-Teng Lin, Ching-Hsia Hung.[Intrathecal amantadine for prolonged spinal blockade of sensory and motor functions in rats.] *Fundamental & clinical pharmacology*;2016, 30 (4), 357-363.
 20. Valiollah Hajhashemi, Taghi Ghafghazi, Mohammad reza Nikravan. [Effect of dextromethorphan, Amantadine and ketamine on morphine withdrawal syndrome in mice.] *physiol pharmacol*; 2002, 6 (1), 3-9.
 21. K T Siao, B H Pypendop, S D Stanley, J E Ilkiw. [pharmacokinetics of amantadine in cats.] *J Vet Pharmacol Ther*; 2011, 36 (6), 599-604
 22. Eisenberg Elon, Dorit Pud, Lev Koltun and David Loven.[Effect of Early Administration of the N-Methyl-D-Aspartate Receptor Antagonist Amantadine on the Development of Postmastectomy Pain Syndrome: A Prospective Pilot Study.] *J pain*; 2007, 8 (3), 223-9.
 23. Gardner BR, Rourke NL.[Multimodal analgesia in a Southern White Rhinoceros (*Ceratotherium simum*) with pentosan polysulfate, gabapentin, amantadine and phenylbutazone to manage chronic pain.] *Aust vet J*. 2021, Volume99, Issue3, Pages 86-88